

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7XCdo/15/2016
Identifikačné číslo spisu:	5112234545
Dátum vydania rozhodnutia:	23.06.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Lubor Šebo
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:5112234545.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne POHOTOVOST', s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, IČO: 35 807 598, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Pal'ko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova č. 4, proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné nám. č. 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 7 C 312/2012, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 26. novembra 2014 sp. zn. 7 Co 804/2014, takto

rozhodol:

Konanie o dovolaní z a s t a v u j e .

Žalovanej nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

Okresný súd Žilina uznesením zo 16. júla 2014 č. k. 7 C 312/2012-130 uložil žalobkyňi povinnosť zaplatiť súdny poplatok za odvolanie vo výške 20 €. Súdny poplatok vyrubil súd prvého stupňa podľa pol. č. 7a Sadzobníka súdnych poplatkov zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v platnom znení (ďalej len „zákon o súdnych poplatkoch“).

Na odvolanie žalobkyne Krajský súd v Žiline uznesením z 26. novembra 2014 sp. zn. 7 Co 608/2014 napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil ako vecne správne. Uviedol, že podanie žaloby na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom sa s účinnosťou od 1. októbra 2012 spoplatňuje súdnym poplatkom vo výške 20 €; v rovnakej výške sa v konaní o takejto žalobe vyberá aj súdny poplatok za odvolanie vo veci samej (§ 6 ods. 2 zákona o súdnych poplatkoch). Podaním odvolania vznikla žalobkyňi poplatková povinnosť a súd prvého stupňa jej podľa položky č. 7a Sadzobníka súdnych poplatkov, prílohy zákona o súdnych poplatkoch, správne vyrubil poplatok 20 €.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu z 26. novembra 2014 „sp. zn. 7 Co 804/2014“ podala dovolanie žalobkyňa. Žiadala rozhodnutia súdov oboch nižších stupňov zrušiť bez náhrady. Dovolanie odôvodnila

tým, že účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom [§ 241 ods. 2 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) v spojení s § 237 písm. f/ O.s.p.], ktoré malo spočívať v prekvapivosti rozhodnutia odvolacieho súdu a v porušení jej práva na súdnu ochranu zaručenú čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, pretože jej súd uložil poplatkovú povinnosť v prípade, kde ju nemal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) skúmal predovšetkým, či sú splnené podmienky dovolacieho konania.

Podľa § 241 ods. 1 prvej vety O.s.p. v dovolaní sa musí popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu a z akých dôvodov sa toto rozhodnutie napáda, prípadne ktoré dôkazy by sa mali vykonať na preukázanie dôvodov dovolania a čoho sa dovolateľ domáha. Podľa § 241 ods. 1 druhej vety O.s.p. dovolateľ musí byť zastúpený advokátom, pokiaľ nemá právnické vzdelanie buď sám, alebo jeho zamestnanec (člen), ktorý za neho koná.

Súd prvého stupňa vyzve toho, kto podal dovolanie, aby nesprávne, neúplné alebo nezrozumiteľné dovolanie alebo dovolanie, ktoré neobsahuje náležitosti podľa odseku 1, v určenej lehote doplnil alebo opravil. Ak sa aj napriek výzve súdu v lehote desiatich dní dovolanie neopraví alebo nedoplní, predloží súd prvého stupňa dovolanie na rozhodnutie dovolaciemu súdu (§ 241 ods. 4 O.s.p.).

Podľa § 243c O.s.p. pre konanie na dovolacom súde platia primerane ustanovenia o konaní pred súdom prvého stupňa, pokiaľ nie je ustanovené niečo iné; ustanovenia § 92 ods. 1 a 4 a § 95 však pre konanie na dovolacom súde neplatia.

Podľa § 103 O.s.p. kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa § 104 ods. 2 O.s.p. ak ide o nedostatok podmienky konania, ktorý možno odstrániť, súd urobí pre to vhodné opatrenia. Pritom spravidla môže pokračovať v konaní, ale nesmie vydať rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. Ak sa nepodari nedostatok podmienky konania odstrániť, konanie zastaví.

V prejednávanej veci dovolateľka podala elektronicky dňa 2. februára 2015 dovolanie voči „uzneseniu Krajského súdu v Žiline zo dňa 26. novembra 2014, sp. zn. 7 Co 804/2014“; k tomuto bolo pripojené aj takisto formulované plnomocenstvo na zastupovanie v dovolacom konaní. Zo spisového materiálu sa javí, že v skutočnosti žalobkyňa mienila napadnúť dovolaním uznesenie Krajského súdu v Žiline zo dňa 26. novembra 2014, sp. zn. 7 Co 608/2014, avšak takto dovolanie ani plnomocenstvo (č. l. 193 súdneho spisu) na zastupovanie v dovolacom konaní neformulovala.

Z obsahu spisu je preukázané, že súd prvého stupňa uznesením vyzval dovolateľku prostredníctvom jej právnej zástupkyne, aby v lehote 10 dní odo dňa doručenia uznesenia svoje dovolanie opravila a doplnila v zmysle vyššie uvedeného; predmetné uznesenie bolo právnej zástupkyňi dovolateľky doručené dňa 24. februára 2016. Keďže dovolateľka napriek výzve na odstránenie väd dovolania tieto v stanovenej lehote ani neskôr neodstránila, t. j. neoznačila riadne rozhodnutie odvolacieho súdu, proti ktorému odvolanie smeruje a v súvislosti s týmto nedostatkom neodstránila ani vadu plnomocenstva na zastupovanie v dovolacom konaní, nedostatky dovolania zostali do vydania tohto uznesenia neodstránené.

Nedostatky dovolania v zmysle § 241 ods. 1 O.s.p. sú síce odstrániteľnými nedostatkami podmienok konania, pokiaľ však dovolateľka napriek poučeniu o povinnom právnom zastúpení v dovolacom konaní a výzve podľa § 241 ods. 4 O.s.p. uvedené procesné nedostatky neodstránila (neoznačila riadne rozhodnutie odvolacieho súdu, proti ktorému dovolanie smeruje a v súvislosti s týmto nedostatkom neodstránila ani vadu plnomocenstva na zastupovanie v dovolacom konaní), tak svojím procesným postupom spôsobila, že v dovolacom konaní pre tieto nedostatky nie je možné pokračovať a dovolacie konanie treba zastaviť podľa § 243c v spojení s § 104 ods. 2 O.s.p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky vzhľadom na uvedené nedostatky podmienok dovolacieho konania,

ktoré pre nečinnosť dovolateľky zostali neodstránené, konanie o dovolaní žalobkyne zastavil. So zreteľom na zastavenie dovolacieho konania nezaoberal sa otázkou procesnej prípustnosti dovolania (ani vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu).

V dovolacom konaní vzniklo žalovanej právo na náhradu trov dovolacieho konania (§ 243b ods. 5 v spojení s § 224 ods. 1 a § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p.), dovolací súd jej však náhradu trov tohto konania nepriznal, nakoľko návrh v tomto smere (§ 151 ods. 1 O.s.p.) nepodala (zjavne z dôvodu, že jej žiadne trovy v dovolacom konaní nevznikli).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.